

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Olewińska

przy udziale Prokuratora Włodzimierza Chemicza

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 r.

sprawy **W. N.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 20 czerwca 2016 r. sygn. akt II K 1012/13

I. w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że:

- uchyla pkt II, III, IV,
- w ramach czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia W. N. uznaje za winnego tego, że daty bliżej nieustalonej w okresie od 9 grudnia 2011r. do końca stycznia 2012r. w miejscowości S., pow. (...), woj. (...) nabył od ustalonej osoby za kwotę 200 zł pilę spalinową marki S. o nr fabrycznym (...) o wartości 630 zł pochodzącą z kradzieży dokonanej w dniu 9 grudnia 2011r. na szkodę A. K. w okolicznościach, na podstawie których powinien i mógł przypuszczać, że rzecz ta została uzyskana za pomocą czynu zabronionego tj. dokonania występku z art. 292 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego W. N. karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzy) lat,
- na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 października 2013r. do dnia 11 października 2013r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za obie instancje kwotę 130 zł oraz obciąża go wydatkami w wysokości 20 zł za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 638/16

UZASADNIENIE

W. N. został oskarżony o to, że:

I. w nocy 7 października 2013 roku w S. w gminie S. w powiecie (...) w województwie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 60 litrów oleju napędowego oraz metalowego imadła o łącznej wartości 586 zł na szkodę M. S., tj. o czyn z art. 278§1 kk

II. w dniu 9 grudnia 2011 roku w S. w gminie S. w powiecie (...) w województwie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki S. o numerze fabrycznym (...) o wartości 900 zł na szkodę A. K., tj. o czyn z art. 278§1 kk.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. ustalając w ramach zarzucanego oskarżonemu W. N. w pkt I aktu oskarżenia czynu, iż W. N. w nocy 07 października 2013 roku w S. w gminie S. w powiecie (...) w województwie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 60 litrów oleju napędowego oraz metalowego imadła o łącznej wartości 414,60 zł na szkodę M. S. czym wyczerpał dyspozycję art. 119§1 kw, na podstawie art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw postępowanie umorzył z powodu przedawnienia orzekania;

II. oskarżonego W. N. w ramach zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 09 grudnia 2011 roku w S. w gminie S. w powiecie (...) w województwie (...) dokonał zboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki S. o numerze fabrycznym (...) o wartości 630 zł na szkodę A. K. tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 4§1 kk i za czy ten na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 4§1 kk skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 33§2 kk w zw. z art. 4§1 kk orzekł wobec oskarżonego W. N. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

III. na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. N. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 lat;

IV. na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 4§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego W. N. kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10.10.2013r. do dnia 11.10.2013r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

V. koszty postępowania w części umarzającej postępowanie przejął na rachunek Skarbu Państwa;

VI. w części skazującej zasądził od oskarżonego W. N. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go częściowo poniesionymi w sprawie wydatkami w kwocie 200 złotych, zaś w pozostałym zakresie wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył powyższy wyrok w części co do pkt II, III, IV, VI na korzyść oskarżonego W. N.. Orzeczeniu temu zarzucił:

1/ obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk, art. 366§1 kpk i 410 kpk poprzez błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie przedmiotowych przepisów, naruszenie przez Sąd swobodnej, kontrolowanej oceny całokształtu zgromadzonych w sprawie dowodów na skutek zaniechania ich wszechstronnej i wnikliwej analizy polegającej na:

- dowolnym uznaniu za obiektywne zeznań złożonych przez świadka M. S. w takim zakresie w jakim wskazał na oskarżonego jako osobę, która mogła dokonać kradzieży,

- bezpodstawnej odmowie nie danie wiary depozycjom złożonym przez podejrzanego oraz świadka B. N. w takim zakresie w jakim wskazali, że oskarżony nie dokonał czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, pomimo iż brak było w sprawie jakichkolwiek dowodów potwierdzających jego sprawstwo,

2/ obrazę przepisu art. 424§1 i 2 kpk, polegającą na niedopełnieniu określonego tym przepisem obowiązku zamieszczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia koniecznych elementów, a przede wszystkim szczegółowego wskazania, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej materii konkretnie oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych w takim zakresie w jakim przyjął, że oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu.

W konsekwencji obrońca oskarżonego orzeczeniu zarzucił:

3/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał istotny wpływ na treść orzeczenia i polegał na nietrafnym i nieuprawnionym przyjęciu, iż oskarżony dokonał kradzieży piły marki S., podczas gdy przeprowadzona w sposób prawidłowy, zgodnie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego ocena zebranych w sprawie dowodów prowadzi do odmiennego wniosku.

Na podstawie art. 437 kpk obrońca wniósł o:

- zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jedynie w niewielkim zakresie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy bowiem z zarzutem, iż Sąd I instancji dokonał częściowo błędnej oceny dowodów w oparciu, o którą wyciągnął niewłaściwe wnioski i dokonał nieprawidłowych ustaleń faktycznych. Powyższe odnosi się w szczególności do oceny części wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań świadka B. N.. Oczywistym jest, że postępowanie toczące się w przedmiotowej sprawie miało charakter poszlakowy, gdyż brak było dowodów bezpośrednio wskazujących na sprawstwo Z. N. w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, który miał polegać na dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki S. na szkodę A. K.. Sąd Rejonowy uznał, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu kwalifikując jego działanie jako występki z art. 278§1 kk, jednakże tego rodzaju wnioski, w ocenie Sądu Okręgowego, nie jest uprawniony zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Jak już zaznaczono wyżej spośród dowodów obciążających, które mogłyby przemawiać za winą oskarżonego, jawią się jedynie protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego, w trakcie których ujawniono przedmiotową pilę spalinową, jak i zeznania świadka A. G., który zaprzeczył podawanemu przez oskarżonego faktowi zakupu przedmiotowej piły od P. D.. Jak wynika z uzasadnienia wyroku, to te w głównej mierze dowody zostały wskazane przez Sąd I instancji, jako przemawiające za dokonaniem przez W. Z. niegowskiego przestępstwa kradzieży. Wniosku takiego nie podziela jednakże Sąd II instancji, albowiem przy tego rodzaju dowodach – które, jak jeszcze raz należy podkreślić, mają jedynie charakter poszlak (dowodów pośrednich), nie można mówić o wykluczeniu innej, niż w wyniku dokonania kradzieży, możliwości wejścia przez oskarżonego w posiadanie piły pochodzącej z przestępstwa. Tylko wtedy bowiem mielibyśmy do czynienia z zamkniętym kręgiem poszlak, które wskazywałyby, w sposób niewątpliwy, na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanej mu kradzieży. Tymczasem dostępny materiał dowodowy nie pozwala wykluczyć innej możliwości objęcia w posiadanie przez oskarżonego piły skradzionej na szkodę A. K., w szczególności w sposób wskazywany w wyjaśnieniach oskarżonego, jak i zeznaniach B. N.. Obie te osoby podały zgodnie, iż przedmiotowa piła została zakupiona przez oskarżonego od niezującego już P. D. za kwotę 200 zł. Sąd Okręgowy nie podziela oceny tych dowodów dokonanej przez Sąd I instancji, który

depozycjom tych osób nie dał wiary powołując się na zeznania A. G., który nic nie wiedział o tej transakcji. Jednakże tylko ta okoliczność nie może podważać wersji, która w sposób generalnie zbieżny i jednolity została przedstawiona, zarówno przez oskarżonego, jak i świadka. Do podważenia twierdzeń oskarżonego nie jest wystarczający jedynie fakt – na czym opiera swoją ocenę Sąd I instancji, iż świadek jako konkubina, pozostaje w bliskich stosunkach z oskarżonym. Przyjęcie takiego apriorycznego założenia pozwoliłoby automatycznie zanegować zeznania każdego z członków rodziny oskarżonego, czy też osób pozostających z nim w bliskich stosunkach. Tymczasem, w realiach sprawy brak jest rzeczowych i przekonujących argumentów, które pozwalałyby uznać zeznania świadka za niewiarygodne.

Kierując się wskazanymi wyżej przesłankami, Sąd Odwoławczy dokonał innej oceny zeznań świadka B. N. i stosowanego fragmentu wyjaśnień oskarżonego uznając za wiarygodne i odpowiadające stanowi faktycznemu ich twierdzenia, co do czasu i okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie przez oskarżonego piły skradzionej na szkodę A. K.. Z dowodów tych wynika, że przedmiotowa piła nabyta została przez oskarżonego daty bliżej nieustalonej, w okresie od 9 grudnia 2011 roku do końca stycznia 2012 roku w miejscowości S. za kwotę 200 zł. Wskazane okoliczności i sposób nabycia (ponad trzykrotna niższa cena od wartości nabywanej piły, nieudokumentowanie przez osobę zbywającą sposobu nabycia piły, nie sporządzenie na tę okoliczność żadnej umowy) uprawniają do wniosku, że oskarżony uczestnicząc w tej transakcji powinien i mógł przypuszczać, że nabywany przez niego przedmiot został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, co w rzeczywistości miało miejsce – z zeznań pokrzywdzonego A. K. wynika, że przedmiotowa piła skradziona została mu zimą 2011 roku, a więc w okresie czasu odpowiadającym nabyciu tej piły przez oskarżonego. Dlatego uznać należało, że tego rodzaju działaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku paserstwa nieumyślnego, o którym mowa w art. 292§1 kk i takiej też zmiany w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia, a przypisanego również w pkt II wyroku Sądu I instancji, dokonał Sąd Odwoławczy.

Przyjęcie nowej kwalifikacji prawnej czynu wiązało się z koniecznością orzeczenia wobec oskarżonego nowej kary. Dokonując jej wymiaru Sąd Odwoławczy kierował się kryteriami określonymi w art. 53§1 kk, a więc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu, oraz miała na celu względy zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Kierując się tymi względami, Sąd z jednej strony jako okoliczność łagodzącą przyjął niewielką stosunkowo wartość rzeczy będącej przedmiotem przestępstwa, z drugiej jednak strony na wyższy wymiar kary wpłynęła dotychczasowa karalność oskarżonego, który w przeszłości kilkakrotnie już wchodził w konflikt w prawem, dopuszczając się również przestępstwa przeciwko mieniu. W ocenie Sądu Okręgowego adekwatną do wskazanych wyżej okoliczności i spełniającą cele kary będzie orzeczona wobec oskarżonego kara 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 50 stawek po 10 zł każda. Pomimo uprzedniej karalności, Sąd Okręgowy uznał, iż wobec oskarżonego są przesłanki do dopatrzenia się pozytywnej prognozy, iż w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa, co dało podstawę do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Uwzględniając fakt, że uregulowania w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności uległy zmianie na niekorzyść w porównaniu do czasu popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, Sąd Okręgowy przy stosowaniu tej instytucji powołał art. 4§1 kk, co oznacza zastosowanie, jako ustawy względniejszej, przepisów kodeksu karnego obowiązujących przed zmianą, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku. Zasada jednolitości stosowanej ustawy wymagała powołania art. 4§1 kk również przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku Sądu Okręgowego.

W wyroku Sąd również dokonał zaliczenia na poczet orzeczonej grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego, które miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437§1 kpk, orzekł jak w wyroku. Orzeczenie o opłacie uzasadnia art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1993 roku o opłatach w sprawach karnych, natomiast o wydatkach za postępowanie odwoławcze art. 636§1 kpk.